

Autora: Montse Torrado

Xavi Toscano Granell

Pregoner de la festa Major 2022

Els qui coneixen en Xavi des de ben petit, saben que poques coses li poden fer més illusió que ser el Pregoner de la Festa Major de Cubelles. I ell, bromista de mena, fa anys que els hi explica als del seu voltant que té el pregó preparat, guardat a un calaix, esperant el seu moment. Ara, reconeix que “era mentida. Eren més les ganes que tenia de fer-ho que la realitat. Quan em van oferir fer el pregó, em vaig dir, ara no puc fallar. Tota la vida dient que seria imprimir i ja està, però realment no el tenia fet”. I el moment és ara. Un moment que encara no esperava i rep amb la sensació que arriba molt aviat.

“Potser, pensant en l'experiència dels que em precedeixen, sí arriba aviat. Eren tots més grans i pocs pregoners de 35 anys conec”. Però que la Comissió de Festes, de manera

unànime, l'hagi escollit per realitzar aquest encàrrec tant especial, diu molt de la seva trajectòria i posa en valor que no cal arribar a certa edat perquè reconeixin el seu bagatge, els seus mèrits o la seva empremta.

I és que en Xavi Toscano Granell, va néixer a Cubelles l'any 86. Co-autor de 20 anys. Agrupació de Balls Populars de Cubelles 1996-2016, es presentava a les solapes del llibre amb les següents paraules: “Amb només 8 anys va començar la seva vinculació amb els balls populars i la Festa Major. L'any 1994 va formar part de la primera colla del Ball de Pastorets, tot i que abans ja acompanyava els gegants amb la colla dels Timbalers. També ha sigut membre de les colles de Diables, Timbals, Pastorets, Bastoners Joves i Gegants. Actualment, toca el timbal amb la

colla de Grallers de l'Agrupació. És periodista i ha sigut col·laborador de Ràdio Cubelles i el Diari de Vilanova. L'any 2014 va escriure el reportatge 20 anys ballant Pastorets, publicat al programa de la Festa Major de Cubelles. Durant sis mesos, entre 2010 i 2011, va ser regidor de Festes i Tradicions”.

Però també podria haver anomenat la seva relació amb la premsa comarcal, o la interpretació amb èxit del Lluquet, un dels protagonistes de l'obra de teatre Els Pastorets del Grup de Teatre Casal de Cultura de Cubelles. O que en la seva joventut va ser un dels membres fundadors de la desapareguda Tele Cubelles. O que és membre actiu de l'entitat juvenil el Cubell.

També es seva la frase “si tingués un tercer cognom, el meu seria Cubelles. M'he criat aquí, i per molt que marxi a viure fora li tinc molta estima. Potser, perquè des de la localització de casa meva, a la Masia, sempre puc veure el quadre de Cubelles davant. I he crescut amb ell. Sempre serà el meu poble”.

La Festa Major “és el moment de comunió que tenim tots els cubellencs, també amb la gent que ve de fora. Un moment on ens retrobem per gaudir de 3 dies que són nostres. Un moment d'integració de persones que mai m'hagués pensat que acabaria ballant balls populars. Un moment que impregna tota la comunitat d'una passió que fa que tothom se senti molt bé.”

Els seus records són molt extensos. “Recordo, de petit, la primera vegada que vam sortir amb el Ball de Pastorets quan em tocava pujar dalt de la bota i fer el vers”. I tot i la gran quantitat de moments viscuts en primera persona, si hagués d'escollir algun en concret, “em quedaria amb els anys que m'he cremat encenent carretilles al ball, el primer Assaig General on va diluviar i vam acabar ballant sota la pluja, i encenent les barbacoes pel Correfoc de Festa Major Petita”.

Fa set anys que per estudis, feina i amor, viu a Barcelona amb la Maria. Però ser de Cubelles, significa arribar qualsevol divendres a la tarda per passar el cap de setmana a la Masia de Can Granell i saber que trobarà els seus amics prop del carrer Major amb els qui acabarà el dia, prenent una cervesa al Celler del Porró. I va ser allà, on gràcies a la complicitat d'alguns dels

seus amics, el 13 de maig va rebre una de les cartes més emocionants de la seva vida. “No m'ho esperava. Quan van venir l'Alcalde i la Regidora de Cultura amb el vídeo, pensava que estaven gravant alguna cosa per l'Ajuntament. No entrava per res en els meus plans i va ser una gran sorpresa”.

De fet, poques vegades algú és capaç de deixar-lo sense paraules i posar-lo nerviós. I en aquell moment, amb algunes llàgrimes d'emoció als ulls i la veu tremolosa, va ser conscient del que li estaven demanant. La Maria, la seva parella, explica que les setmanes posteriors a conèixer l'encàrrec va estar molt inquiet. “Quan em vaig posar davant de la pàgina en blanc a pensar en què volia explicar em vaig calmar. Vaig pensar, fins aquí. És un moment molt especial per una persona de Cubelles, anem a gaudir-lo. Això sí, segur que el dia abans els nervis tornaran a aparèixer”.

Ara, aquesta pàgina en blanc ja té contingut i a falta d'alguns petits retocs, el punt de partida el té clar: “Em sento com el portaveu d'una generació que hem crescut de bracet amb la Festa Major. I ho he integrat parlant de la gent amb la que hi he participat. Amb els meus amics, la gent de l'Agrupació de Balls Popular i la gent de les colles. Aquesta generació nascuda entre mitjans dels anys 80 i principis dels 90”.

En Xavi és d'aquelles persones d'esperit inquiet amb les que pots parlar de qualsevol tema d'actualitat, d'esports, de cultura, de política, de societat. Sempre des del seu punt de vista analític, crític, reivindicatiu i humorístic. I així ho expressarà al seu pregó. “Vull fer una part més protocol·laria perquè toca, perquè és Festa Major i és un acte més protocol·lari. Però també serà per riure, perquè no entenc una Festa Major sense riure i sense passar-ho bé, i evidentment, amb una part de reivindicació de coses que falten al poble, aprofitant l'altaveu que m'han donat”.

I un cop arribi a Can Travé, acompanyat de la seva família i els seus amics, no podrà evitar “pensar molt en l'avi Eduard que és qui em va ensenyar aquesta passió per Cubelles. El qui em va transmetre el fer coses pel poble, desinteressadament, sense demanar res a canvi. M'agradaria molt que estigués a primera fila.”